

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 17 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2019, în privința inculpatei

Moșanu Irina XXXXX

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.01.2016 - 17.05.2018,
instanța de apel: 14.06.2018 - 13.02.2019,
instanța de recurs: 26.03.2019 - 24.04.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 mai 2018, Moșanu Irina a fost condamnată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Moșanu Irina, locuind în mun. XXXXX str. XXXXXX, pe parcursul lunii septembrie a anului 2015, în scop de înstrăinare ulterioară, pentru obținerea unui beneficiu financiar, adică din interes material, a procurat în timpul și locul neidentificat substanțe narcotice sub formă

de marihuana. În perioada nominalizată de timp, de către organul de urmărire penală au fost documentate cazuri de înstrăinare a substanțelor narcotice contra mijloacelor bănești persoanelor din categoria consumatorilor de droguri, de la care au fost ridicate un pachet de polietilenă cu o masă vegetală uscată, de culoare verde-gălbuie, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 10.09.2015 reprezintă marihuana cu greutatea de 2,21 gr. și un pachet de polietilenă cu o masă vegetală uscată, de culoare verde-gălbuie, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 26.10.2015 reprezintă marihuană cu greutatea de 3,37 gr., cu masa totală de 5,49 gr., deci în proporții mari, iar la 21.10.2015 în cadrul percheziției pe adresa mun. XXXXX, str. XXXXX, au fost depistate și ridicate două bucăți de hârtie de staniol cu depuneri de substanță, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 04.11.2015 reprezintă urme de rășină de cannabis cu greutatea de 0,002 gr., în care a fost depistat componentul activ tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice.

Marihuana, rășina de cannabis sunt incluse în lista Nr. 1 tabelul Nr. 1 „Substanțele narcotice, substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale” aprobată prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 1088 din 05.10.2004 și lista „Substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora” aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 70 din 25.01.2006.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina, declarând că nu a comercializat sau consumat substanțe narcotice și nu cunoaște de unde acestea au apărut. În momentul ridicării pachetelor ea era în sarai, deoarece i s-a spus să stea fiecare la locul său.

Totodată, vinovăția acesteia este demonstrată integral prin probele administrate: cum ar fi declarațiile martorilor și materialele cauzei penale cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare, acțiunile ei urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ca procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, înstrăinarea substanțelor narcotice, în proporții mari.

La stabilirea pedepsei, se v-a lua în considerare că, inculpata a săvârșit o infracțiune gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, inculpatei urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare și de prevenire de săvârșire de noi infracțiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Totodată, având în vedere că ultima are la întreținere doi copii minori, în detrimentul inculpatei nu au fost găsite circumstanțe agravante, acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit și nu a indicat existența circumstanțelor agravante, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celei vinovate, instanța a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia,

fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, aplicând față de inculpată suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Adrian Păvăleanu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, instanța nu a ținut cont că inculpata a săvârșit o infracțiune gravă, care după conținutul său și consecințele prejudiciabile reprezintă un pericol sporit pentru societate.

Or, infracțiunea a fost comisă de inculpată din interes material, ea fiind aptă de muncă, nu are careva ocupații utile, iar banii obținuți de la înstrăinarea substanțelor narcotice este sursă de venit și existență.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, este extrem de blândă, prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, adică restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și din partea altor persoane.

3.1. A declarat apel și inculpata, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată.

Apelanta a indicat că nu a comis infracțiunea respectivă, pe cauză nu au fost interogați toți martorii, fiindu-i astfel încălcate drepturile la apărare.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatei s-a confirmat prin probele administrate, iar în ședința instanței de apel, inculpata a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, instanța deci a recunoscut vina.

Totodată, instanța de fond la stabilirea pedepsei just s-a condus de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 61 și 75 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Instanța de fond corect a reținut că inculpata a comis o infracțiune gravă, dar nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, întreține doi copii minori, corect stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisori fiindu-i suspendată condiționat cu stabilirea termenului de probațiune de 4 ani.

Or, inculpata de una singură întreține doi copii minori și plasarea ei în închisoare, ar duce la rămânerea acestora fără supraveghere părintească.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpată.

Recurentul a invocat că, la stabilirea pedepsei, nu s-a ținut cont că inculpata a săvârșit o infracțiune gravă, care după conținutul său și consecințele prejudiciabile reprezintă un pericol sporit pentru societate, că inculpata a fost anterior condamnată, fapt ce o caracterizează negativ.

Pedeapsa sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei în este extrem de blândă, prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, adică restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de faptul că potrivit rechizitoriului: „*circumstanțe ce ar agrava vinovăția inculpatei conform art. 77 CP nu au fost stabilite*”, că inculpata a comis o infracțiune gravă, dar nu are antecedente penale, a recunoscut vina și întreține de una singură doi copii minori, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatei, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 17 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2019, în privința inculpatei Moșanu Irina XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 mai 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Ion Guzun
Victor Boico